

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 300 Lei. — Șase luni 150 Lei. — Trei luni 80 Lei. — Pentru străinătate un an 600 Lei. — Pentru America 4 Dolari. — Ziarul apare Marți și Vineri

Prețul inserțiilor: un șiș peti 5 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Secta studenților de Biblie

(x) Rătăciți, dintre cei mai primejdioși pentru ordinea statului, sânt sectarii așa zisi *Studenți de Biblie*. Secta lor se mai numește a *Russeliștilor*, după numele fondatorului său Russel, mort în 1916, sau secta *Milientului*, cu membrii săi zisi și *milenari*.

Acești sectarii au, între alte publicații, o revistă de propagandă în statul New-York, — dar ea apare și în limba română sub numirea *Turnul de veghere*.

Unul dintre membrii comitetului de redacție a revistei ruseliste, Ruthersford, a publicat o broșură, care este destul de instructivă pentru a cunoaște pe acești rătăciți.

Broșura, cu titlul *Milioane care trăesc acum nu vor muri nici odată*, tradusă și românește, este împărțită la noi în țară de către Studenții de biblie.

În broșura *Milioanele*, cu tendințe politice îmbrăcate în colorit religios, se spune: «Masele de oameni sânt pretutindeni în neliniște... în mizerie... în intristare, varsă lacrimi de amărăciune...».

Îndreptarea relelor sociale și drumul spre fericire unde se găsește oare?

Nu mai în sânul *evreilor*, declară broșura *Milioanele*, — pentru că poporul izraelit a mai avut domnia asupra popoarelor de pe pământ; această domnie a fost luată cu adevărat dela evrei, când ei s'au abătut dela legea Domnului, și când ea a fost încredințată păgânilor, din cari s'au ridicat

toate împărățiile creștinilor de azi; — dar puterea acestor creștini păgâni se sfârșește în anul 1914.

De atunci începe epoca nouă, în care evreimea își ridică cu nădejde capul tot mai sus.

A sosit adevărat vremea ca Domnul să-și întoarcă fața earșă către poporul său ales. Dovadă despre acest fapt este împrejurarea, că în multe țări frunzașii statului erau «evrei de sânge curat», b. o. lordul Beaconsfield (Disraeli) fost prim-ministru al Angliei... și mulți alții.

Fericirea pe pământ (raiul-bolșevic?) va veni numai prin «cutremure», — va să zică prin revoluții. Ear spiritul revoluției — mărturisesc *Milioanele* — este copt pretutindeni, așa încât cel mai târziu (!) în toamna acestui an 1925 ne vom împărți, în toate țările Europei, de nesfârșitele bunătăți ale raiului din țara lui Lenin.

Ce însemnează toate prorociile acestor ale sectarilor alt ceva, decât *dorința* lor, arzătoare și ascunsă foarte străveziv, de a provoca și în țara noastră desordinea comunistă și a turbura înainte de toate pacea între creștini.

Propaganda rătăciților se face stăruitor și prin alte scrieri la aparență mai puțin vinovate...

Astfel, este explicabil dacă se găsesc defăimători de obiceiuri ortodoxe, sau dacă, — după știrile ziarelor — în regi-strele ofiterului stării civile a orașului Albalulă cutare bărbier român neaoș își inscrie fiica nou născută — în semn de res-

pect pentru ideile revoluționare evreiești — cu numele de *Lenina*.

(Nu știu dacă și din botez, de cumva se va fi botezat, i se va fi dat poate asemenea nume «ilustru»).

În mijlocul ignoranței rătăciții pot deveni tot mai primejdioși.

Lupta culturală împotriva ademenirilor din străini este cu atât mai îndreptățită.

Țara noastră creștinească n'are absolut nici o trebuință de învățături sectare.

În luptă cu poporul. Rusia sovietică a înființat secțiuni comuniste care au să conbăș, cu orice mijloace, sentimentul religios al poporului.

Rușii însă încep a se opune tot mai îndărjiti propagandei antireligioase. În orașul Jînnie, la proiectarea unui film batjocoritor pentru creștini, s'a produs o mare turburare. Oamenii revoltați s'au năpusit asupra reprezentanților comitetului sovietic, au rupt filmul și au devastat întreg cinematograful.

Cloacări grave religioase se mai vestesc din guvernământul Cazanului și Petrogradului, unde s'au încercat credincioșii cu comuniști în lupte sângeroase.

Zinoviev și tovarășii, îngrijați de soarta roșilor, încearcă să potolească agitațiile — cu detașamente.

FOIȘOARA

Ceice vor binele țării

— Trei soluri de oameni —

Revista Sfântului Sinod, *Biserica Ortodoxă Română*, continuă să apară, sub conducerea secretarului de redacție, Păr. Arhimandrit Scriban, și a primului redactor, prof. I. Mihăilescu, în numere voluminoase, cu multe articole menite să lumineze preoțimea și să așere interesele bisericii prin puterea cuvântului.

În numărul acum apărut (11 din 1924), Păr. Arhimandrit Scriban arată cititorilor revistei, în cuvinte ce lea dela inimă, un instructiv tablou despre oamenii cari vor binele țării, fie că sânt, sau nu sânt, slujitori ai bisericii.

Acest tablou, cu trei soluri de oameni, este următorul:

În mijlocul tânguirilor noastre că în țară multe lucruri merg rău și că unele stări încă se înrăutățesc, tot găsim și oameni de bine, pe care-i descoperim ici și colo străduindu-se pentru a croi brazde sănătoase în mijlocul vieții românești. Și nici nu s'ar putea să fie altfel. Este un lucru foarte firesc ca la milioane și milioane

de oameni (cum sântem noi, românii, acum), să se afie și oameni cu totul plecați către iubirea aproapelui și către slujirea cu inimă vie a țării lor. Pot să fie orăcât de mulți cei de care ne plângem, — alături de ei trebuie să fie și alții de care ne veselim. Chiar dacă cei de ispravă nu-s cei mai mulți, și tot este un mare câștig în țară. Ei pot stârni însuflețirea altora și să îngusteze hotarul celor subrezi.

Dar toți acești lucrători ai binelui nu pleacă de la aceleași imbolduri și de multe ori nu se înțeleg între ei în ce privește mijloacele de trebuință pentru a săvârși binele de care țara are nevoie. Cu toate că ei trebuie să lucreze în înțelegere și în unire, pentru a întocmi tabăra oamenilor de suflet și a se sprijini unul pe altul în munca săvârșită pe telurite căi, totuși de multe ori nu se mistuie unul pe altul și li se pare că mijloacele unora nu duc cum se cade la ținta spre care toți năzuiesc.

1. De o parte este alcătuirea bisericii, în care se afie toți lucrătorii ei, pentru a da țării pacea și sănătatea sufletească de care aceasta are mare trebuință. Biserica nu e întocmire înțâm-

plăoare a câtorva care s'au legat împreună pentru a săvârși fapte de seamă, ci este o înțelegere veche, cu multe mijloace, cu puteri adânci, cunoscută în omenire și a cărei întregă chemare este de a sluji omenirii drept bun cărmaci pe calea vieții curate și a o călăuzi spre țintele cele mai înalte ale vieții omeniești. Se înțelege că toți slujbașii ei sânt cuprinși într-o tabără din care țara are a fi slujită cu anumite mijloace; calea credinței religioase, așa cum s'a împărțit ea sufletelor noastre din propovăduirea Domnului Hristos. Deci, noi sântem o ceată cu un fel al nostru de a lucra și a socoti cum trebuie cărmuită viața omului și cu ce mijloace trebuie cloplită ființa omenească.

Mijloacele de lucru pot fi și altele decât ale noastre, cei ce sântem slujitori ai bisericii. Noi însă le socotim pe ale noastre mai potrivite și cele mai dovedite că au făcut cel mai mare bine omenirii și au fost cele mai în stare a cărmui cum se cade aceași omenire.

2. Alături de tagma noastră, mai poste fi și alta, a celor ce nu sânt slujitori ai bisericii și nici n'au învățat anume carte bisericească,

Partidele politice și preoțimea

Ce datoie are un partid politic în primul rând față de preoțime?

La această întrebare confratele dela Brașov, *Gazeta Transilvaniei* (în nrul său din 14 I. c.) răspunde clar următoarele:

«Una singură: de a-i crea o situație corespunzătoare misiunii sale sociale, de a o scoate din lupta pentru existență, pregătită pentru rezistență, cu toate cele necesare îndeplinirii misiunii nobile, ce i se impune dela sine...»

«Preoțimea trebuie pusă în afară de partide. Ea are rostul de a împăciui, nu de a învrăjbi, și o singură politică de realizat: politica națională, pentru neam și patrie prin biserică, da. Pentru partid și pentru sine, prin biserică nu, hotărât nu.»

Partidul național român — sfârșește confratele brașovean — «a mărturisit nu odată această credință și va proceda de sigur, la guvern, conform ei»...

Preoțimea trebuie pusă în afară de partidele politice, — așa a mărturisit nu odată și organul nostru de publicitate, *Telegraful Român*. Și tot așa va mărturisi și de aici înainte.

Rămâne însă ca partidul național român să procedeze în conformitate cu această profesiune de credință nu numai când va ajunge «la guvern», cum ne spune *Gazeta Transilvaniei*, ci și în situația sa de partid de opoziție unui guvern, — și să ceară prin urmare tuturor preoților cari încă n'au ieșit din partid, să rămână pe lângă singura politică de realizat: *politica națională*, cu rostul d'a împăciui, și nu d'a învrăjbi.

Căci — vorba *Gazetei* — preoțimea trebuie pusă în afară de partidele politice.

Dintr'o conferință

În cadrul conferințelor politice, organizate de revista *Societatea de mână* în Cluj, a luat cuvântul, la întrunirea de Luni, dl V. Goldiș. Din expunerile conferențiarului, publicăm — după gazetele clujene — următorul resumat în chestiunile ce ne privesc mai deasupra:

Nu sânt pesimist — începe dl Goldiș — toate stătele din prejurul nostru trec prin fră-

ștea cum s'm învățat noi, și care au în lume alte îndeletniciri. Cu toate acestea, se pot găsi și între aceștia oameni care au ajuns la încredințarea că pentru binele țării, cele mai bune mijloace de întrebuințat sânt cele ale religiei creștinești, așa cum credem și noi, preoții, și care și vin adeseori alături de noi pentru a-și împreuna silințele cu ale noastre și a împlini împreună țițele bisericii. Ca astfel de bărbați, de care țara noastră a avut odată mulți, precum un Eliade Rădulescu, azi avem puțini. Vor fi ei mai mulți cei care în tăcere au cugetat ca și noi, dar care nu ies la iveală pentru a-i vedea lumea ca atare și că lucrează dărz pentru treburile credinței alături de noi.

Ca astfel de bărbați, în viața de acum a bisericii noastre, putem numi pe dl profesor M. Mihăileanu, din Pitești și pe avocatul Popescu Tudor din București, al cărui nume adeseori se citește în dările de seamă despre adunările preoților la societatea «Ajutorul» din București. Dintre femei, în această tabără trebuie să pomenim pe toate doamnele din societatea ortodoxă, între care ca o stea de viață harnică și neobosită pentru țara și biserică noastră, strălucitoare Prințesa Alexandrina Gr. Cantacuzino.

3. A treia tabără este a acelora care sânt

mântări grele, mai grele decât ale noastre chiar. În Iugoslavia, bunăoară, nu se poate prevedea sfârșitul lor.

Relele vii și dela vreme, nu numai dela oameni. Causa reilor sânt: războiul, deosebirile între cele patru provincii, vutul universal, pe care e mai ușor să-l dai, decât să te faci stăpân peste urmările lui, reforma agrară, pe care nici îngreri nu ar putea s'o facă fără abuzuri și greșeli.

Să nu pierdem încrederea în destinele neamului.

Am pierdut razimul nostru sufleteș: idealul. Până când aveam acest ideal — păstrarea individualității naționale și, în neguri unirea tuturor românilor — nu ne trebuiau nici automobile, nici Karlsbad, nici castele. Nu invidiam pe alții pentru că le aveau. Umblam pe jos și varam mergeam în vre-un sat draguț, în o casă simplă preoțească, și eram mulțumiți. Acum avem un gol în suflet. Am pierdut credința. Frații, cu care ne-am unit, trăind în societăți cu o cultură mai avansată, ne-au învățat că credința este ceva ce trebuie să punem la muzeu, par'că ar fi un lucru de care trebuie să ne fie rușine a-l purta.

Cine nu are ideal, nu are lumină. Trebuie să ne împacăăm și cu neajunsurile, și să nu râvnim prea mult la beneficiile guvernării.

Despre biserică și școală, dl V. Goldiș a zis: «O singură dată am vorbit în parlament și atunci am cerut, ca școala să o punem în mâna bisericii. Preotul să fie conducătorul școlii și al satului. Chiar dacă și rămânea singur, voi susține școala confesională până la sfârșitul vieții mele, care aș fi dorit să fie mai scurtă. Învățătorii înșiși încep să vadă, că am dreptate.

Ocroirea socială de asemeni trebuie să o facă biserica. Am cruța sute de automobile și milioane în bani. Dl Saviș, inspector la culte, spune, că biserica va fi așezată iar în drepturile sale, fiindcă Principele Carol dorește».

În chestia minorităților, și despre hotărârile dela Alba-Iulia, la care minoritarii noștri fac apeluri zilnice, dl V. Goldiș declară următoarele:

«Nu putem aplica nici hotărârile dela Alba-Iulia, nici tratatele internaționale decât minorităților care vor renunța definitiv la orice plan de dismembrare a țării românești și la refacerea vechilor hotare. Față de minoritățile, care vreau să ne distrugă, nu le aplic! Sântem blânzi și ospitalieri numai față de cei care sincer vreau să trăiască împreună cu noi».

Despre partidele noastre politice:

În țara românească se crede că partidul este o jucărie. Azi îl faci, mâine îl desfaci. Rupi de ici, rupi de colo, ieși dela unul, treci la altul. Partidul nu poate fi fructul fantaziei și al ambițiilor, al simpatizilor sau al urilor. El trebuie să fie expresia unor realități, a unor interese colective. Interesele fiind mai multe, în mod fatal și partidele sânt mai multe. Toate partidele însă au și ceva comun. Nu trebuie să se soco-

oameni de bine, oameni cu tot focul pentru buna și sănătoasă îndrumare a țării, dar care pentru aceasta se gândesc la alte mijloace decât ale bisericii, ear uneori văd mijloacele bisericii mai puțin potrivite ca ale lor pentru a duce la țintă.

Vederile celor ce fac parte din această tabără, nu sânt toate la fel. Unii privesc rău că alături de ei se mai află și biserica și că vrea să stăpânească ea câmpul de lucru pentru săvârșirea binelui. Ei ar vrea să fie singuri, să nu aibă alături de ei o întocmire cu numele pe care-l are biserica, să se pară că numai ei sânt adevărați îndreptători ai țării, că mijloacele lor sânt fără greș, că ale noastre sânt învechite și nepotrivite. Aceștia de multe ori bârfeșc împotriva bisericii și vor s'o vadă înlăturată dela partea de lucru pe care o mai are.

Îndreptătorii pe această cale sânt mai cu seamă dintre cei ce spun că ei vor să facă cultură în țară. Pe oamenii bisericii nu-i privesc că ar face și ei muncă de cultură în mijlocul neamului.

Aceștia sânt ceața cea mai acră dintre cei ce vor să aștearnă țara pe calea propășirii cu alte mijloace decât ale bisericii. Între aceștia, veți găsi pe unii medici, dar mai cu seamă obraz mai înalte sau mai mărunte din cârmuirea școa-

tească dușmane ex offio. La noi fiecare partid caută să facă celuilalt cât de mult rău.

Diferențierea de interese duce la crearea de mai multe partide, dar ele trebuie să aibă un scop de civilizație: exploatarea crescândă a naturii prin om și exploatarea decrescândă a omului prin om. Pe terenul democrației sociale sântem abia la început. Până la revoluția franceză am avut feudalismul agrar, acum avem feudalismul bancar capitalist, cu aceeași servitate și mizerie. Așa cum a făcut împărțirea pământului, așa cum se va face și distrugerea feudalismului bancar, dar nu prin revoluții. Revoluțiile nimicesc: capitalurile financiare, câtă vreme capitalurile agrare nu le-au nimicit, ci prin transformarea capitalului în proprietate colectivă, bine înțeles nu în mâna producătorilor, ci a consumatorilor...

† Nicolae Macrea

La ora 12 din miez de noapte în 2 Ianuar 1925 a încetat din viață în clinica din Cluj, după crunte suferințe, în vârstă de 48 de ani, fostul deputat sinodal și congresul Nicolae Macrea.

Moartea acestui bărbat al neamului și bisericii a produs regrete sincere în cercuri largi din acest jur. Corpul său neînsușit, transportat la Hunedoara în 3 Ianuar, a fost întimplat — afată din oraș — la moara artificială a institutului de credit Agricolă, al cărei director executiv era — de o mare masă de popor înlăcrimat d'n Hunedoara și satele vecine.

Prin cuvinte duioase, primarul Hunedoarei, dl Tulea, întâmpină rămășița pământească a eminentului cetățean al orașului, luându-i rămas bun dela el în numele tuturor cetățenilor de aici. După un scurt serviciu divin, servit de adm. prot. Dr. Vasile Oană, asistat de preoții C. Dăncilă, G. Turcean și O. Rain, impozantul convoi se pune în mișcare spre cimitirul de lângă biserica ortodoxă.

În fața portului «Agricolei», altarul de muncă națională a defunctului timp de 22 de ani — «vestimântul de luto» al directorului Macrea, e întâmpinat prin un cuvânt de adio din partea părintelui George Rain, dorindu-i cale triumfală spre necuprinsle sfere ale luminii, — mulțumindu-i în numele direcțiunii, a comitetului de revizuire, și a funcționarilor institutului, pentru zelul neîntrecut de a ridica la înflorire cea mai solidă și puternică instituția economică din împrejurime.

În curtea bisericii se face serviciul funeral. Rostește duioasă predică părintele Dr. V. Oana, zugrăvind icoana vredniciei și muncii neîntrecute a distinsului bărbat, arătând pierderea ireparabilă a bisericii locale, care deplânge pe episcopul său, și storcând lacrimi din ochii tuturor ascultătorilor.

Prefectul județului, dl Dr. Dubleş, își ia rămas bun dela «sufletul Institutului Agricol»

lelor noastre. Între ei totdeauna s'au găsit bărbați care au privit cu ochi răi că mai este și biserica spre a-și îndeplini partea ei de lucru în cuprinsul țării. Aceștia au socotit că numai ei sânt meșterii cei buni și cei mai potriviți cu lumina timpurilor pentru a zămisi viață vrednică în toate ținuturile țării românești...

Apoi mai avem pe cei care, în vremea întocmirii legii învățământului secundar în 1900, se împotriveau unei primiri mai largi a studiului religiei în școlile noastre secundare. În comisiunea pentru religie, se aflau atunci episcopul Atanasie al Râmnicului (Mitropolitul Primat de mai târziu, care trăiește acum la Mănăstirea Cernica de lângă București) și Păr. Econ. C. Nazarie. Amândoi au dus atunci lupte grele pentru a apăra studiul religiei în școli, iar Episcopul Atanasie, văzând că nu are cu cine vorbi, a demisionat din comisiune, și a scris o broșură de 30 pagini, în care arăta cu câtă vitregie e tratată religionea. Păr. Nazarie a rămas în comisiune și a avut de îndurat multe amăruri, trebuind să rabde graiuri izvorâte din buze de profesoare colțose care spuneau că «așa sânt călugării».

(Sfârșitul urmează).

Un mareș drapel de mătășă tricoloră se mlădie acum peste cosciug, adumbrind țărina nașului sau Macrea, — și prin roșul președintelui sindicatului național muncitoresc își exprimă sentimentul recunoștinței clasei muncitoare.

După acestea, cosciugul ascunde cu sine în pământ o comoră prețioasă de om vrednic.

Nicolae Macrea, în cei 25 de ani petrecuți în Hunedoara, — prin o putere de muncă admirabilă de toți, prin curățenia vieții de adevărat creștin, prin o iubire de neam învățată și puritatea lină, prin un caracter de oțel, de care se frângeau toate încercările ademenitoare de a lăsa abatele cărării adevărului, — și-a dobândit loc fruntaș în viața publică din Hunedoara.

Biserica noastră ortodoxă națională îndură grea lovitură prin pierderea fiului ei prețios N. Macrea. A servit o conștiință și cu devotament, făcând parte din corporațiunile ei constituționale în multe perioade.

«Apostolatul laic», — această necesitate atât de arzătoare în timpul din urmă, — a fost practicat de Nicolae Macrea în tot cursul vieții sale publice... Nu este sat și cătun în protopopiatul nostru, unde acest fervent apostol al culturii și ortodoxismului, să nu se fi prezentat atât în delegațiuni culturale, cât și ca oaspe de seamă în conferințele religioase preoțești. În tot locul și totdeauna glasul lui sonor răsună: îndemnând, luminând și îmbărbătând auditorul...

Sfaturile și îndemnul date, mai totdeauna pe ceaștea prin fapte de caritate, — donând bisericii, școlii, bibliotecii etc. sume considerabile de bani. Pojine sate sânt în împrejurime, unde să nu fi intrat zăre creștinești populare, plătite de el în numeroase exemplare. Pădurea, — ce ieșea cu desăgisi plini de grăunțe, în vreme de «miștoță» dela acest «losif» cu magazina plină, — totdeauna ducea în dar și cărți și gazete pentru popor.

Il deplânge neconsolata soție și două fice, cu un ginere și numeroase rudeni.

Odihească în pace, căci bună luptă a luptat!

G. R.

INFORMAȚIUNI

Imprumutul cultural. Dl. prof. univ. Sextil Pușcariu, membru al României la Liga Națiunilor, a adus la cunoștința guvernului că un împrumut cultural în valoare de circa 3 miliarde lei pe care l-ar contracta România, ar găsi o bună primire la Liga Națiunilor și că acoperirea lui de către grupurile de capitaliști s'ar face înalta. Dl. Pușcariu a întocmit un memoriu, în care au fost sintetizate toate nevoile universităților noastre, a școlilor superioare și a celorlalte nevoi școlare. Memoriul este adresat Ligii Națiunilor cu rugămintea ca ea să intervină spre a înlesni contractarea unui împrumut cultural de circa 3 miliarde lei, — împrumut garantat de stat.

Noi credem că acest împrumut cultural își va putea împlini rostul mai vârtos atunci când binefacerile sale nu se vor mărgini numai la școală, ci se vor întinde și asupra celorlalte așezăminte din țară, și în deosebi asupra bisericilor noastre, asupra bibliotecilor dela sate, a caselor de citire țărănești...

Spitalul morților. În vara anului trecut s'a așezat, în prezența Principelui moștenitor Carol, a Prințesei Elena și a ministrului sănătății publice, peatra fundamentală a spitalului din Abrud, menit să adăpostească pe suferinzi morți în acest așezământ, care va purta numele «Prințesa Elena». În momentul de față pavilionul central, care va cuprinde chirurgia și boalele interne (70—80 paturi) este pe jumătate construit, iar în primăvară lucrările vor reluce. Cum această operă națională de binefacere, reclamă de acum încolo cheltuieli mari, căci, afară de pavilionul central, va trebui să se construiască și altele (pentru boale contagioase, tuberculoză etc.) împreună cu locuințele necesare pentru medici și personal, administrație, dependințe — ca bucătărie, spălătorii, morgă, grajduri, remize, magazii, sală de mașini, instalațiuni de apă și electricitate, mobilier, material sanitar etc., — comitetul face apel la toți bunii români și la toate autoritățile și instituțiunile de stat și particulare, să-și dea obolul cu bună inimă și cât mai din larg, pentru ca opera să se termine cât mai curând.

Nouă biserică. Păr. protopop Gr. Pletosu și dl. avocat Dr. V. Pahone, cum se scrie din Bistrița, au luat inițiativa pentru construirea unei biserici ortodoxe în acel oraș. Atât primăria, cât și eforia averilor grăntărești au făcut dăruiri în acest scop, iar dl. ministru al cultelor a pus în vedere ajutoare din excedentul bugetului anual. Așa lucrările se vor putea începe în vara acestui an.

Premii. Comisiunea de literați, care are chemarea să deacearnă în fiecare an cele două mari premii naționale: 100 de mii lei pentru proză și 100 de mii lei pentru poezie, — înființate de actualul ministru al artelor dl. A. Lapedatu — se va întruni în cursul săptămânii acesteia sub președinția ministrului spre a alege pe premiați. Din comisiune fac parte dnl: ministru Al. Lapedatu, Oct. Goga, Mihail M. Sadoveanu, I. Al. Brătescu-Voinești din partea Academiei Române și dl. prof. M. Dragomirescu din partea facultății de litere din București.

Văduvele de război. Înalta Curte de Casație a judecat zele acestea, recursul unei doamne, văduve nemăritate, contra deciziei ministerului sănătății publice prin care i se respinse cererea d'ea fi recunoscută văduvă de război. Recurenta a susținut înaintea Curții ca decizia ministerului e greșită și contrară legii penzilor (art. 11 alin 7) care statorește că însușirea de văduvă de război este drept dobândit prin jertfa soțului erou și nu se poate pierde prin remărirea soției văduve. Curtea de Casație a admis recursul. Prin urmare, văduvele de război se pot remări fără a-și pierde drepturile.

Preot care convertește sectarii. În părțile Tincei, din Bihor, mai toate satele sânt contaminate de secta răciților. În multe locuri au case de rugăciuni. Sânt foarte mulți sectarii în parohia Cheșia. Dar, preotul Dimitrie Popa, de acolo, s'a pus pe lucru. După o stăruință vrednică de toată lauda, munca lui e încununată cu succes. În anul trecut 54 înși s'au reintors la religia ortodoxă, în frunte cu protopopul lor Oheorghe Popa, care e vestit cântăreț. B.

Comerț oprit. Direcția generală a căilor ferate române atrage din nou atențiunea personalului de tren și de control d'ea lua cele mai întinse măsuri pentru stăpînirea comerțului ambulant de prin vagoane, precum și a cerșitoriei de print trenuri.

Ce zic unii unguri despre Habsburgii. Deputatul din camera maghiară Gömbös, șeful partidului național independent, a declarat, că e pentru alegerea liberă a regelui Ungariei. Combătând pe contele Iuliu Andrássy, care reprezintă punctul de vedere al legitimiștilor și deci dreptul de succesiune la tron, Gömbös a mai declarat, că aducerea pe tronul Ungariei a arhiducei-lui Otto ar însemna de fapt o încercare de-a reconstitui fosta monarhie, fiindcă Habsburgii nu se vor mulțumi niciodată cu tronul regatului ungar. În sfârșit Gömbös a spus, că în chestia alegerii regelui, evreimea ungară să nu aibă nici vot, nici rol politic.

Pom de Crăciun aprins. La o școală din Olanda, cu prilejul sărbătorilor de Crăciun, a luat foc pomul de brad împodobit cu luminări aprinse. Focul s'a întins repede și a prefăcut în cenușă școala întreagă. Douăzeci de copii au murit în fiacări.

Reînființarea baccalaureatului. În ultimul consiliu de miniștri dl. Dr. C. Anghelescu ministrul instrucțiunii publice, a dat cetire proiectului de lege prin care se înființează baccalaureatul în învățământul secundar. Examenul de absolvire a patru clase secundare va fi înăsprit, iar la absolvirea cursului superior se va da examen de baccalaureat. Prin aceasta se urmărește ca să se facă o cât mai serioasă, ca astfel în învățământul universitar să nu mai pătrundă decât elemente pregătite în mod serios. Examenul de baccalaureat se va da și la școlile cu drept de publicitate, cum și la școlile minoritare. La școlile minoritare examenul se va da în limba minoritară, afară de materiile care și în aceste școli se predau în limba română, cum de ex.: geografia, istoria și limba română. Proiectul acesta de lege va fi adus în discuția parlamentului spre a fi aplicat chiar anul acesta.

Retragerea monetelor hârtie de 1 și 2 lei. Stocul de 400 de milioane monetă metalică, destinat să înlocuească hârtia monetă de 1 și 2 lei, a sosit în țară aproape în întregime. Astfel ministerul de finanțe a decis să pună în circulație întregul stoc de monetă metalică disponibil, ca în cel mult doi luni toate bilețele de hârtie de 1 și 2 lei să fie complet retrase.

Eroul al războiului. În Franța a murit de bătrânețe, în vârstă de zece ani, un porumbel călător, care făcuse însemnate servicii în marele război al acestui veac. În toată viața bătrânului strănice la Verdun, porumbelul a dus stație de la un corp de trupă la altul în focul de arme cel mai năprasnic. Porumbelul, mort acum, a fost împăiat și pus în sala de onoare a regimentului 6 de artilerie din orașul Tours.

ȘTIRI LOCALE

„Condițiile de dezvoltare ale culturii“ a fost subiectul conferinței dlui prof. univ. I. Bărbat din Cluj, ținută în 18 ianuar a. c. la Sibiu, în cadrele seriei a doua de conferințe, aranjate de Asociațiunea transilvană și Asociațiunea profesorilor secundari.

Expunerea a fost interesantă, prin apariția nouă a conferințarului, la noi. În deosebi pentru elevii de liceu a fost prilej de distracție. Titlul pretențios al conferinței sugerase însă publicului așteptări, cari nu s'au împlinit.

În adevăr noi nu ne putem dumeri asupra asigurărilor date de dl. profesor, că extensiunea teritorială este întâia condiție a culturii, ca și pentru cultivarea grăului; că extensiunea comerțului și a industriei sânt, în al doilea rând, condiție de cultură și că abia la sfârșit mai vine vorba și de un ideal. Unde au rămas condițiile spirituale pentru dezvoltarea culturii, personalitatea, media...

Recunoaștem din felul de expunere pe ucenicul spiritului englez utilitarist, dar condițiile unei culturi n. sânt numai cele materiale.

O conferință cu povestiri pentru copii și elevi trebuie anunțată, și atunci când e ținută de un profesor universitar, ca publicul sibian să-și poată potri așteptările. (P. T. M.)

Comemorare. Societatea de lectură a elevilor școlii normale «Andrei Șaguna» a ținut Duminecă, în 18 l. c., în sala teatrului, o serbare cu program bine aleasă în amintirea eroului național Avram Iancu. După cuvântul despre eroul serbătorit, rostit de elevul C. Golumbean, care expune scurt și la înțeles rostul comemorării, corul școlii, sub conducerea profesorului T. Popovici, a cântat sub numirea de *Regele munților*, un poem din cântece populare despre Iancu, pentru cor mixt, solo de sopran (doara P. Luca) și solo de tenor (dl. A. Pop), cântec de fluer și semnal de tulnic, — o alcătuire muzicală de acelaș profesor. Sânt cinci cântece, între care trei sânt populare, ca melodii și text, cu accente sincere și fără meșteșug; iar două sânt de origine pur literară: «Colo n. munții Tebe» (care de altfel nu șim să aibe munși), și «Marșul lui Iancu» (după al lui Dragoș Voia, text de C. Negruzzi, și melodii de autor necunoscut). Desgroparea comorilor de melodii populare și armonizarea lor este o lucrare, prin care compozitorii noștri vor putea contribui negreșit la dezvoltarea muzicii naționale. Operele muzicianilor străini arată că melodiile populare încap în orice formă. «S'ar crede — scrie totmai acum unul dintre critici — că e paradoxal ca simple înghânări melodice să poată suporta dezvoltări, transformări, arhitecturi polifonice, contrapunct, armonizări și orchestrație vaguerie, fără să fie strivite de tot acest aparat uriaș». Dar compozitori, vechi și noi, dela răsarit și dela apus, au izbutit să realizeze și asemenea minune. Problema va trebui prin urmare să preocupe mai dinadins și pe muzicianii noștri români. Cântecele populare, din poemul Regele munților, trebuie să ne fie cât mai bine venite, aducând și altele — cât mai multe și mai expresive — după sine.

Comemorarea s'a terminat cu reprezentarea dramei istorice în versuri și în 2 acte, *Zorile*, de regretatul scriitor ardelean St. O. Iosif. În rolul părintelui Dan, preotul care se jertfește pentru ideile de egalitate și libertate, dl. I. Bucur a desfășurat remarcabil talent și a obținut succes complet. Joc inteligent, lipsit aproape cu totul de stângăci, putem releva la toți ceilalți amatori, cari sub conducerea dlui N. Băliș au avut roluri mai mari sau mai mici în această piesă cu versuri așa de frumoase și românești. Și anume s'au distins: doarele Fărcaș și Dancu, și dnl. I. Bratu și St. Potcoavă. Sala tixită a aplaudat lung și călduros.

Posta redacției

Păr. I. D. Din lipsă de spațiu, convocările cerșurilor religioase nu le putem publica per extensum.

De vânzare Enciclopedia Română

de Dr. C. Diaconovich

Volumul: I, II, III legate.

A se întreba în

Librăria Arhidiecezană, Sibiu

În «Biblioteca Bunului Pastor» au apărut
Nr. 1. «*Taina pocăinții*». Studiu pastoral
de I. Hanzu. Preț 1 leu.

Nr. 2. «*Clerul și chestiunea alcoolismului*»
Traducere de V. Oana. Preț 4 lei.

Nr. 3. «*La centenarul seminarului Andreian*». Disertație de Dr. A. Crăciunescu. Preț 1 leu.

4. «*Chemarea preoților noștri*». Considerații de actualitate, de mai mulți. Preț 5 lei.

Nr. 5. «*Șase predicții pentru Duminicile postului mare*» și «*Un cuvânt pentru ziua Învierii Domnului*», de mai mulți. Preț 2 lei.

Nr. 6. «*Îndrăznești, eu am biruit lumea*»
Predici pentru timp de război, prelucrate după
I. Kessler, de Dr. N. Bălan și I. Moșoiu. Preț 2 lei.

Nr. 7—8 «*26 Predicii la credința creștină sau Tălcuirea Crezului*». Traducere de episcopul Nicodem al Hușilor. Preț 10 lei.

Nr. 9. «*Petu Maior și Unirea*» de părintele Terenție. Preț 2 lei.

Nr. 10. «*Schisma românească*» sau «*Unirea cu Roma*». Preț 1 lei 250.

Nr. 11. «*Studiul pastorei în biserica românească*», de arh. Iuliu Scriban. (Extras din Revista Teologică). Preț 20 lei.

Nr. 12. «*Ortodoxia și creștinismul apusean*». Prelucrare din rusește de P. S. Sa Nicodem, episcop al eparhiei Hușilor. Preț 1 lei 8.

Numerii 2, 3, 4, 7—8, 10, 11 și 12 se pot comanda la administrația «Revistei Teologice», Sibiu, str. Mitropoliei 32, trimițându-se pe lângă prețul arătat mai sus și porto postal.

Citiți

MEMORIILE

Arhiepiscopului și Mitropolitului
Andrei Șaguna

Au apărut într'un frumos volum, de 112 pagini, cu ilustrații. Cartea cuprinde însemnările lui Șaguna despre fapte și întâmplări momentuoase din viața sa. Se află la

Librăria Arhidiecezană în Sibiu

Preț: 25 Lei

În **Librăria Arhidiecezană**
a sosit și se află spre vânzare

Din viețile sfinților

I. Spre Emaus

de

Mihail Sadoveanu și D. D. Patrașcanu

Preț: Lei 35—
plus spese postale: Lei 5—

**Reclama este
sufletul comerțului**

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**, se
află de vânzare:

Ch. M. Sheldon:

Adevăratul Preot sau Ce-ar face Isus?

În românește de: I. Gr. Oprășian.

Preț: Lei 40—, plus spese de porto Lei 5—.

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: Episcopul Nicodem Munteanu

Preț: Lei 45—, plus spese de porto Lei 5—.

La **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**,
se află de vânzare:

Brâne preotești

Potcapii

— din catifea roșie și neagră —

Patrafire (Epitrahil)

Numai la comandă. Prețurile după calitate.

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

**Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal
în secolul XVIII**

de
Silviu Dragomir,

profesor universitar, membru al Academiei Române.

Vol. I.

Cu 150 documente anexate.

Preț 50 Lei.

A apărut și se vinde în **Librăria Arhidiecezană, Sibiu**

Calendarul Bunului Creștin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1925

— Cuprinde bogată materie, cu multe chipuri —

Conținutul acestui Calendar este următorul: Trupul este ca țeara... Pomenirea lui Avram Iancu (cu numeroase ilustrații). Calendarul îndreptat. Să cunoaștem! (pocăitii). Întoarcere la biserică străbună. Icoane din biblie (Corabia lui Noe, Potopul, Turnul Babilon). Rugă (versuri). Darul crucii (povestire). Moartea Voevodului (versuri). Orăba strică treaba. Lăsați-vă de beaură! Zece porunci pentru mame. Copil cu cornițe. În atențiunea cititorilor. Felurite: 1. Rostul pământului. 2. Ouă roșii. 3. Răspuns. — Glume. — Târgurile. Anunțuri diferite.

Calendarul Bunului Creștin are următoarele chipuri: Avram Iancu. Casa lui A. Iancu în Vidra de sus. Nepoții lui Avram Iancu. M. Sa Regele și I. P. S. Sa Mitropolit Nicolae stând de vorbă cu poporul. M. Sa Regina și A. S. R. Principele Carol părăsind bibliotecă din Vidra. M. S. Regina intrând în casa lui Avram Iancu. M. Sa Regina în Vidra de sus. M. Sa Regina în Câmpeni. Terasă în fața casei Iancului. Princ. Carol spre Gâlna. Înaintea locuinței regale din Câmpeni. Tărâni așteaptă pe MM. LL. Preș. Asociațiunii V. Goldis la Vidra. — Icoane din Biblie. — Biserici călătoare. Din mormântul lui Tutankamon. Țigări care se beau. Bumbacul la noi. Un rege al grașilor.

În celelalte părți ale Calendarului se află: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii; însemnarea târgurilor, întocmite după luni, ș. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediții: o ediție cu **Șematismul** bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia și Sibiu, cu «Evidență» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, cathești și învățători, — și altă ediție **fără Șematism**.

Preț: Ediția cu Șematism 32 Lei, — fără Șematism 12 Lei.

Plus porto postal Lei 5, și sânt a se trimite înainte prin mandat postal.

— **Librăriilor**, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă **rabat** —

Se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**

PRIBEGII

comedie în 2 acte, localizare după NESTROY

de **Dr. Sebastian Stanca**

Preț 10 Lei. — Plus porto postal 5 Lei.

Vlăduțul mamei

comedie într'un act de SUPEANU

Preț 8 Lei. Plus porto postal 5 Lei.

Au apărut:

Manuale de Limba română,

de **El. Hodoș**

I. Carte de citire și Gramatică,
(pentru clasa a 4-a secundară.)

II. Noțiuni de Stilistică și Poetică
și Carte de citire (pentru Istoria Literaturii); și

III. Elemente de Istoria Literaturii

Se găsesc de vânzare la **Librăria Arhidiecezană în Sibiu**

An sosit la Librăria Arhidiecezană

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Noutăți literare: povestiri, călătorii, cărți pentru copii, medicale, pedagogice, economice, povești; diverse biblioteci ca: Biblioteca pentru toți, Minervei, Căminul, Semănătorul, Scriitorii români, Steaua, Flacăra, Clipe de uitare, Scriitorii celebri, Foi volante, Pagini alese din scriitorii români. Biblioteca Universală, Lumea copiilor Steaua copiilor, Astra nouă, Biblioteca clasică, Biblioteca inimii, Biblioteca Energia.